

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 2. Sacramentum Pœnitentiæ remittit-ne peccata, non solùm quoad
culpam, sed etiam quantùm ad pœnam ipsis debitam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

suscipit & libenter amplectitur: facit omnia
quatenus ad priorem revocet statum.

Ezechielis,
cap. 18.

Hoc etiam nobis ipse Deus significare voluit
his Ezechielis Prophetæ verbis: *Si impius
egerit Pœnitentiam ab omnibus peccatis suis
quæ operatus est, & custodierit præcepta mea,
& fecerit iudicium & justitiam, vitâ vivet,
& non morietur: omnium iniquitatum ejus
quas operatus est, non recordabor.* Et S. Joannes
id ipsum testatur Epistola I. cap. I. *Si con-
fiteamur, inquit, peccata nostra, Fidelis est
& justus, ut remittat nobis peccata nostra.*
Et cap. 2. ait: *Sed & si quis peccaverit, ad-
vocatam habemus apud Patrem, Jesum-
Christum justum: & ipse est propitiatio pro
peccatis nostris; non pro nostris autem tan-
tùm, sed etiam pro totius mundi.*

Quæst. 2. Sacramentum Pœnitentiæ remit-
tit-ne peccata, non solum quoad culpam, sed
etiam quantum ad pœnam ipsis debitam?

Resp. Certum est, verum hujus Sacramenti
effectum non minus esse remissionem totius
pœnæ peccato debitæ, quàm totius culpæ: ut
enim ait Divus Thomas: *In absolute ali-*

S. Tho. in 4.
dist. 18. q. 1. cui plus & minus de pœna dimittitur vi Cla-
art. 3. q. 2. vium, secundum quod plus se ad gratiam dis-
ad 4. ponit: & potest esse tanta dispositio, quod ex
vi contritionis tota pœna tollitur.

Et sanè Concilium Tridentinum hoc unicum
ponit discrimen inter fructus quos ex Sacra-
mento Pœnitentiæ percipimus, & eos quos
percipimus ex Baptismo his verbis: *Alius est
præterea Baptismi, alius Pœnitentiæ fructus;
per Baptismum enim Christum induentes, no-
va prorsus in illo efficimur creatura, plenam
& integram peccatorum omnium remissionem
consequentes; ad quam tamen novitatem &
integritatem per Sacramentum Pœnitentiæ.*

Conc. Trid.
sess. 14. De
Pœnit. cap.
3.

De Sacramento Pœnit. Cap. IV. 17

sine magnis nostris fletibus & laboribus, divinâ id exigente justitiâ, pervenire nequam possumus: ut meritò Pœnitentia laboriosus quidam Baptismus à sanctis Patribus dictus fuerit.

Quocirca hoc discrimen est inter Pœnitentiæ & Baptismi Sacramentum, quod ut ait Divus Thomas: *In Baptismo homo participat totaliter virtutem Passionis Christi (utpotè per aquam & spiritum Christo commortuus peccato, & in eo regeneratus ad novam vitam,) & ideo in Baptismo homo consequitur remissionem reatus totius pœnae. In Pœnitentia verò consequitur virtutem Passionis Christi, secundum modum priorum actuum, qui sunt materia Pœnitentia, sicut aqua Baptismi; & ideo non statim per primum actum Pœnitentia quo remittitur culpa, solvitur reatus totius pœna; sed completis omnibus pœnitentia actibus, Hoc est, cum pœnitens congruam peccatis suis egerit Pœnitentiam. Et ut ait S. Augustinus: *Productior est pœna, quam culpa, ne parva putaretur culpa, si cum illa finiretur & pœna.**

S. Tho. 3. p.
q. 86. art. 4.
ad 3.

S. August.
Tract. 124.
in Joann.

Id autem explicat S. Bonaventura, & probat autoritate S. Augustini. *Si autem, inquit, Pœnitentia sit perfecta quantum ad fervorem & durationem, sic dico quòd si ita ferventer pœnitet & dolet de culpa secundum quod congruit ei qui de tanto statu cecidit, credo quòd per hanc redit in pristinam sanitatem. Et de hac intelligitur Augustinus, lib. 5. responsionum: Pœnitentia est res quadam optima & perfecta, omnes defectus revocans ad perfectum: quia Antidotum illud operatur secundum congruentiam suscipientis.*

S. Bonav. in
4. dist. 14. q.
2. littera L.

Quare licet Pœnitentiæ Sacramentum ex sua institutione nihil relinquat solvendum, sicut

18 TRACTATUS VI.

Baptismus ; nihilominus ut plurimum tantummodo commutat pœnam æternam debitam peccatis , in pœnam temporalem , defectu pœnitentium , qui omnia necessaria non præstant , ut plenam , & integram peccatorum suorum remissionem consequantur.

Quæst. 3. Si Sacramenti Pœnitentiæ effectus sit peccatorum omnium remissio , quomodo intelligenda sunt illa Christi Domini verba apud Matth. cap. 12. v. 32. *Quicumque dixerit verbum contra Filium hominis , remittetur ei : qui autem dixerit contra Spiritum sanctum , non remittetur ei neque in hoc seculo , neque in futuro :* Aut etiam id quod in Scripturis legimus ; nonnullos Dei misericordiam non esse consecutos licet cum summo eam ardore petierint : sed & Apostolus Paulus ad Hebræos , cap. 6. v. 4. ait : *Impossibile est enim eos qui semel illuminati sunt , gustaverunt etiam donum caeleste , & participes facti sunt Spiritus sancti . . . & prolapsi sunt rursus renovari ad Pœnitentiam ?*

Resp. Divus Thomas optimè explicat illum s. Tho. 3. p. Matth. locum dum ait : *Dicendum quod illud q. 86. art. 1. verbum , vel blasphemia contra Spiritum ad 3. sanctum , est finalis impœnitentia , ut Augustinus dicit in libro de verbis Domini Sermonem II. quæ penitus irremissibilis est , quia post finem hujus vita non est remissio peccatorum : vel si intelligatur per blasphemiam Spiritus sancti , peccatum quod fit ex certa malitia , vel etiam ipsa blasphemia Spiritus sancti , non dicitur remitti , scilicet de facili.*

Idem dicendum est de iis , qui post conversionem suam relapsi sunt in peccata sua ; quemadmodum enim morbus dicitur incurabilis , quando ægrotus ita malè est affectus , ut ab ipsis abhorreat remediis , quibus sanari